

СРПСКИ ЈЕЗИК, КЊИЖЕВНОСТ, УМЕТНОСТ
Зборник радова са XVIII међународног научног скупа
одржаног на Филолошко-уметничком факултету у Крагујевцу
(27-28. X 2023)

Књига I

СРПСКИ ЈЕЗИК ИЗМЕЂУ СТАНДАРДА, СУПСТАНДАРДА И ДИЈАЛЕКТА

Уредници

Проф. др Милош Ковачевић
Проф. др Јелена Петковић

Крагујевац, 2024.

Рајна М. Драгићевих¹
Универзитет у Београду
Филолошки факултет
Катедра за српски језик и јужнословенске језике

МОСКОВСКА ШКОЛА ЛЕКСИЧКЕ ТИПОЛОГИЈЕ

Циљ овог прегледног рада јесте предствљање основних теоријских и методолошких поставки Московске школе лексичке типологије. У раду се у најкраћим цртама скреће пажња и на нека истраживања ове школе на конкретном језичком материјалу, а изнесе се и закључци једног ранијег истраживања аутора овог рада у којем је спроведена методологија ове московске школе. У времену у којем бављење лексикологијом све више значи изаћи из ње и бавити се лексичким значењем из перспективе других друштвених наука, ова теорија нуди могућност да се лексикологијом бавимо лексиколошки, а ипак модерно и веома иновативно. Резултати нашег ранијег истраживања, методолошки и идејно заснованог на начелима ове школе, показује да се применом апарата ове школе може доћи до занимљивог закључака и на материјалу једног језика.

Кључне речи: Московска школа лексичке типологије, лексичка типологија, лексикологија, фрејм, колокација, српски језик, руски језик

1. Уводно запажање. У време када се у друштвено-хуманистичким наукама све очигледније заступа интердисциплинарни приступ, све је више радова из лексикологије који приметно напуштају основна интересовања лексикологије и све дубље залазе у друге нелингвистичке дисциплине. Пажњу нам у том смислу привлаче истраживања Московске школе лексичке типологије због тога што су представници те школе повезали неколико приступа најсавременијих лексиколошких теорија и метода, а задржали се у сфери лингвистичких испитивања лексичког значења.

2. Московска школа лексичке типологије. На челу Московске школе лексичке типологије (MlexT)² налази се др Јекатерина Владимировна Рахиљина, научни саветник Института за руски језик РАН и декан Више школе економије у Москви. Бави се когнитивном семантиком, корпусном лингвистиком и лингвистичком типологијом. Организовала је неколико међународних пројеката из области лексичке типологије. Активно научно сарађује са својим супругом, академиком Владимиром Александровичем Плунгјаном, који се бави морфологијом, граматичком типологијом, афричким језицима. Учествовали су заједно у неким пројектима и у постављању теоријске основе њених пројеката, нарочито у вези с односом лексичке и граматичке типологије.

Московска лексичко-типолошка група основана је 2010. године, након серије предавања које је Ј. В. Рахиљина одржала на Московском државном универзитету у вези са изучавањем принципа организације лексичких поља у већем броју језика света (исп. MlexT).

2.1. Граматичка и лексичка типологија. Под лингвистичком типологијом пре свега се подразумева граматичка типологија. Тврдња да је један језик сложенији

1 rajnad@fil.bg.ac.rs

2 Ми ћемо у овом раду користити скраћеницу МШЛТ (= Московска школа лексичке типологије).

или тежи од другог обично значи да је сложенија граматичка структура једног од њих (већа је диференцираност падежног система или глаголских промена итд.). Пошто је граматичка типологија деценијама била у центру пажње, данас је добро познат списак типолошки релевантних граматичких параметара по којима се језици могу поредити (Рахиљина и Плунгјан 2007: 9).

Из овога следи да је неопходно развијати лексичку типологију. Ј. В. Рахиљина и В. А. Плунгјан (2007: 12) примећују да су досадашњи резултати упоредне лексикологије били углавном квантитативни. В. Г. Гак је, на пример, запажао да у француском језику има више апстрактних лексема него у руском. Неки аутори су поредили број лексема које означавају боје у различитим језицима и запажали да су тематске групе једног језика богатије од тематских група другог језика. За Ј. В. Рахиљину таква истраживања не представљају праве типолошке анализе. До сада није било дубоког упоредног истраживања семантичких одлика лексема које припадају једној тематској групи у више језика, која би као резултат довела до тога да се, на пример, прогнозирају семантичке промене у лексичкој групи једног језика на основу поређења ситуације у другим језицима. Упоређивано је лексичко богатство тематских група у више језика, компарирани су и семантичке структуре појединих лексема и њихових еквивалената у другим језицима, али није се радило на проучавању параметара варијабилности одговарајуће тематске групе у више језика (Рахиљина и Плунгјан 2007: 13). То што је досадашња лексикологија оспособила лексикологе за успешну анализу семантике посебних лексема, па чак и за поређење значења лексема у више језика, не значи да су постигнути озбиљнији резултати на пољу лексичке типологије. Аутори сматрају да је кључни тренутак у развоју граматичке типологије онај када су типолози почели да издвајају и описују универзалне граматичке параметре на основу граматичких одлика већег броја језика. Исто је тако потребно идентификовати и класификовати универзалне семантичке параметре како би се развијала лексичка типологија (Рахиљина и Плунгјан 2007: 14). Граматички и семантички параметри се у неким случајевима преклапају. Такав је случај са параметром *количина*. Једнина, на пример, представља граматички параметар, али је то истовремено и семантички параметар који запажамо, на пример, у лексичком значењу броја *један*. Оваква укрштања могла би помоћи лексиколозима да лакше идентификују семантичке параметре угледајући се на систем већ успостављених граматичких параметара.

Додаћемо овде своју хипотезу да се у основи свих граматичких параметара налазе семантички и да ће у будућности лингвисти моћи да идентификују сет универзалних дубинских параметара, заједничких за семантику и граматичку свих језика.

2.2. Узори и инспирација за заснивање лексичке типологије. Главни задатак лексичке, баш као и граматичке типологије јесте долажење до основног скупа семантичких јединица, категорија или параметара, који постоје у свим или многим језицима. Ј. В. Рахиљина и В. А. Плунгјан издвајају досадашња истраживања која су имала тај циљ, а то су, пре свих, она која су спровели А. Вјежбицка и Ј. Д. Апрејсан, док посебну пажњу задржавају на методологији коју је значајно унапредио Чарлс Филмор. Ана Вјежбицка је пошла од чињенице да сваки језик има лексичко језгро у којем се налазе лексеме-примитиви. То је исконски, универзални лексички скуп. Лексичко језгро садржи око 60 лексема и њиховом комбинацијом постижу се *канонске реченице* универзалног *природног семантичког мейџезика*. Идеји о примитивима замера се чињеница да се лексеме могу дефинисати другим речима из тог лексичког језгра, као и да неки примитиви немају исто

идеја о универзалним семантичким параметрима (а не лексемама, морфемама или другим језичким јединицама); 3) поверење у корпусну методу и истраживање синтагматских семантичких веза чијом се анализом осветљавају значењски параметри и појединачних лексема и целе конструкције; 4) поређење синтагматских спојева у више језика, чиме се могу спознати неке лексичке законитости и страних језика, али и матерњег језика;⁵ 5) могућност осветљавања фрагмента језичке слика света – полазећи од језика уочавају се и описују културолошке особености заједнице;⁶ 6) нов метод подразумева и нове објекте истраживања, тј. нове лексичке класе које се истражују у лексикологији (превазиђени су, на пример, називи за боје, за делове тела или родбинске односе и истражују се до сада неиспитиване тематске групе, на пример, глаголи кружног кретања, глаголи кретања по води, температурни придеви итд.)

2.4. Манифест МШЛТ. У једном свом раду Ј. В. Рахиљина је објавила манифест Московске школе лексичке типологије у пет тачака, а затим је сваку тачку детаљно образложила (Рахиљина и Резњикова 2011):

- 1) Лексичка типологија је неопходна.
- 2) Семантичко поређење лексике треба спроводити на једној методолошкој основи.
- 3) За разлику од фонетске и граматичке типологије, узорак за истраживање могу представљати сродни, чак и врло сродни језици.
- 4) Типолошка семантичка анализа лексике треба да се заснива на проучавању фрејмова, који представљају одговарајуће семантичко поље и заснивају се на корпусним истраживањима.
- 5) Само на основу лексичке спојивости, тј. анализе конструкција, могу се проучавати посебна значења лексема.

Испоставило се да је ова методологија омогућила Ј. В. Рахиљиној и њеној групи мноштво резултата у типолошким истраживањима већ споменутих глагола кретања по води, глагола ротације, глагола којима се метафорички означава бол, глагола звукова животиња, глагола колебљивог кретања, температурних придева, придева *мокар* и *влажан*, *ошићар* и *шуп*, *сћар* и *млад*, *мекан* и *шврц*, *шежак* и *лак* итд.

5 За типолошка лексичка истраживања не може се унапред одредити број језика које треба упоредити. МШЛТ је поредила 50 различитих језика приликом истраживања кретања у води, у 30 различитих језика испитивали су глаголе бола, глаголе вртења (ротације) анализирали су у 17 језика, семантичко поље *ошићар* – *шуп* истражено је на 15 језика итд. И мањи број језика може бити довољан за успостављање основних параметара (Рахиљина и Резњикова 2013: 9).

6 На представнике МШЛТ утицај имају и шира психолингвистичка и културолошка истраживања, од којих они посебно истичу психолингвистичку школу у Институту Макс Планк у Нејмегену у Холандији (Рахиљина и Резњикова 2013: 4). Представници ове школе излажу испитанике, говорнике различитих језика, бројним нејезичким стимулусима и траже од њих да их именују. На пример, приликом истраживања назива за боје, истраживачи показују испитаницима таблице различитих нијанси боја и траже од њих да их именују; с циљем да анализирају доживљаје и именована мириса и укуса представника различитих народа, излажу их одређеним мирисима и укусама, за испитивање глагола ломљења и сечења показују им видео-снимке на којима су приказани различити видови деструкције – снимак ломљења штапа шакама, ломљење штапа преко колена, сечење шаргарепе на колутове итд. Оваква испитивања инспирисала су чланове МШЛТ да до неких резултата долазе и анкетом, као и другим видовима директног контакта са говорницима различитих језика, а не само корпусном методом.

3. Пробрани примери из истраживања Московске школе лексичке типологије. У овом раду није могуће изложити све резултате (па ни оне најважније) разгранатих истраживања МШЛТ, али се, као илустрација, може скренути пажња на неке налазе истраживача из ове групе.

3.1. *Глаголи кретања по води*. На примеру резултата анализе глагола кретања по води показаћемо које задатке, према МШЛТ, треба да испуни лексичко-типолошко истраживање (исп. Мајсак и Рахиљина 2007):

а) *Идентификација универзалног скупа фрејмова*. За глаголе кретања по води корпусна анализа показала је 4 основна фрејма⁷, које Ј. В. Рахиљина смешта у зоне: зона SWIM (пливање) – активно кретање у води човека или животиње; SAIL (пловидба) – кретање бродова и људи на бродовима; DRIFT (заношење) кретање неживих објеката по води; FLOAT (плутање) – налажење неживих објеката на површини воде.

б) *Проучавање могућности комбиновања фрејмова у једној лексеми*. Немају сви језици могућност да посебним лексемама искажу сва 4 фрејма. У српском језику не постоји одговарајућа лексема за трећи наведени фрејм DRIFT. Постоје језици који имају једну лексему за SWIM, SAIL и DRIFT или за FLOAT, DRIFT, SAIL итд. Ако неке комбинације нема у 50 језика, онда се може претпоставити (предвидети) да је нема ни у другим језицима који нису сачињавали узорак.

в) *Класификација лексичких система према степеноу изражености сваке зоне*. Анализирају се лексичке јединице којима су покривена семантичка поља и по том критеријуму се језички системи деле на сиромашне и богате.

г) *Класификација фрејмова према језицима у којима су распрострањени*. Ако неки језик има сиромашно лексичко поље за изражавање кретања по води, може се претпоставити да ће имати лексеми из зоне пливања SWIM, а не из зоне пловљења SAIL, јер је кретање човека у води когнитивно истакнутије него премештање бродова, па чак и људи на бродовима.

3.2. *Глаголи метафоричког изражавања бола*. Осим лексема у основним значењима, МШЛТ бавила се и метафоричким значењима неких лексема. Тако су, на пример, испитивани предикати бола у различитим језицима (Брицин и др. 2009). Примећено је да се зоне-извори за лексику бола могу поделити у 5 група: 1) глаголи који означавају горење (нпр. бол *пече*, *гори* итд.); 2) глаголи рушења или деформације (бол *ломи*, *зризе* итд.); 3) глаголи звука (нпр. срп. *зуји*, *свира* у *глави*); 4) глаголи кретања и каузације кретања (нпр. хинди: *сџомак скаче*); 5) глаголи човековог понашања и стања (нпр. енгл. *my stomach is unhappy*). Ови метафорички преноси су мотивисани – сви преноси повезани су са болом одређеног органа, с апстрактним болом итд.

Када глагол пређе из свог основног домена у други, тј. када се употребљава метафорички, понекад се мењају и његове морфолошке и синтаксичке особености. На пример, рећи ћемо *Режем хлеб ножем*, али *Реже ме у десној ноzi*. Граматичке последице семантичких преноса такође су предмет изучавања Московске типолошке школе.

3.3. *Глаголи оглашавања животиња*. Посебно занимљиву семантичку зону, како Ј. В. Рахиљина назива у неким својим радовима семантичко поље покривено једном тематски повезаном групом лексема, представљају глаголи којима се означава оглашавање животиња (Рахиљина 2015). Као илустрацију овог истраживања, навешћемо податак до којег су дошли аутори да у језицима постоји око 50–60 глагола којима се именују животињски звукови. У руском, српском и пољском језику

7 Фрејм представља структурну основу прототипичне ситуације (Рахиљина и Резњикова 2013: 12).

највећу способност преноса у друга поља имају глаголи звукова којима се оглашавају пси (ову способност има 6 до 8 глагола), а глаголи звукова мачке готово да немају способност преноса у други домен (то могу само 2 до 4 глагола).

3.4. *Температурни придеви*. Под директним утицајем Ј. В. Рахиљине и њеног коауторског рада о температурним придевима у руском и шведском језику (Коптјевска-Там и Рахиљина 2006; Рахиљина 2010), истражили смо температурне придеве у српском и македонском језику и придружили своје резултате онима које износи Коптјевска-Там и Ј. В. Рахиљина за руски и шведски језик (Драгићевић 2022). Трудили смо се да скоро у потпуности применимо методологију Московске школе лексичке типологије. У наставку овог рада изложићемо разлоге за истраживање температурних придева (према раду Драгићевић 2022). У том истраживању констатовали смо да адекватан приступ семантици придева као несамосталних речи није могуће осмислити другачије него кроз истраживање спојева с именицама.

Запазили смо и да описни придеви немају фиксну измерљиву семантичку вредност. Она варира у зависности од контекста у којем је придев употребљен, па, на пример, придев *мали* има сасвим другачију вредност ако говоримо о малом мишу и о малом слону. Исто је и са температурним придевима: *врућ дан* и *вруће уље* у *шигању* немају исту температуру, па је бесмислено израчунавати меру својства исказаног описним придевом, већ се треба усредсредити на однос човека према вредности исказаној придевом. Управо такав приступ негује Ј. В. Рахиљина – она не испитује колико степени има оно што је *горячее* у руском језику, већ колико је човеку комфортно оно што се у руском језику квалификује као *горячее*. (Драгићевић 2022). Баш овим налазом вођено је наше истраживање температурних придева. Покушали смо да утврдимо шта значе лексеме *млак*, *шойао*, *врућ* и *врео* на основу човековог доживљаја степена топлоте и његовог односа према њој – пријатности или непријатности температуре појава, из перспективе говорника.

Изнеђу осталог, дошли смо и до следећих закључака, које ћемо цитирати према Драгићевић (2022), с том разликом што нећемо изнети податке за македонски језик јер желимо да покажемо да је методологија МШЛТ корисна и за семантичка истраживања у једном језику, а не само за типолошке анализе. Ови закључци су значајни и као илустрација могуће примене досадашњих резултата МШЛТ и као инспирација за нека будућа истраживања.

„Прво. Е. В. Рахиљина је убедљиво показала антропоцентричку природу значења руских температурних придева *горячий* и *жаркий*, који се везују за непосредан или посредан начин чулног примања топлоте и на „температурном људском искуству”. Српски придеви са температурним значењем *врео* – *врућ* – *шойао* – *млак* такође имају антропоцентрички засновану семантику, али на другачији начин.

Семантика придева *млак*, у прототипичном виду, заснива се на незадовољном човековом очекивању да нешто буде вруће или хладно (исп. *млак радијашор*, *млако њиво*).

Иако у неким случајевима придев *млак* може имати позитивну конотацију благог, неинвазивног, чешће има негативну конотацију недовољног, непотпуног, неиспуњеног. Компонента недовољности нарочито долази до изражаја у метафоричкој употреби овог придева уз следеће именице: *одговор*, *изглед*, *штав*, *ударац* или мак. *дойир*, *айлауз*. Млако не оставља утисак на човекову перцепцију јер не представља ни упозорење за човекова чула (као врео), а ни пријатност (као топло).

Придев *шoйao* носи пријатност, усклађеност са човековим потребама и чулима. Оно што је топло превазилази неутралну температуру, човек га доживљава као загрејано, али та загрејаност прија и окрепљује. Семантичка компонента пријатног и благог дејства на човеково тело утицала је на метафоричку употребу овог придева. Топло је у метафоричким синтагмама увек пријатно. Међу најчешће колокације у којима је придев *шoйao* употребљен уз апстрактне именице спадају *дoбpoдoшлицa* и *пpeйopукa*. Из ове кратке анализе закључујемо да се основно значење придева *шoйao* везује за температуру ентитета који одговарају човековим чулима. Та температура је приметно виша од неутралне, али није иритантна за човека. На основу те компоненте настала су веома продуктивна метафоричка значења придева *шoйao* из домена пријатности, блакости, срдачности, осећајности, тј. топлине.

Придев *вpyћ* јесте прототипични придев којим се квалификују предмети који имају високу температуру или чине да је човеку топло. Та топлота надилази пријатну, осим у случајевима када је човеку потребно да ентитет има високу температуру, нпр. *вpyћ чај* или *вpyћa сушa*. На непријатност указује, на пример, фразеологизам *вpyћ кpoмпир*, чија се семантика заснива на непријатном осећају који врућ кромпир изазива у рукама и потреби онога који га држи да га се што пре ослободи.

Придев *вpeo*, баш као руски *жapкий* и *гopячий*, своје значење темељи на човековим способностима и границама, јер се њиме означавају ентитети толико врући да могу повредити, тј. опећи човека. Према томе, независно од тога да ли се ентитет може додирнути или не, ако је врео, могао би угрозити човека јер његова температура надилази границе човекове издржљивости – врео чај се не може пити, врела супа се не може појести, врела пећ се не може додирнути, врели дан се не може поднети. Врелина носи негативну конотацију јер је за човека неподношљива.

Показало се да везивање температурних придева за апстрактне именице прецизно указује на однос човека према различитим степенима температуре. Тако, на пример, у електронском корпусу српског језика има више примера за употребу придева *шoйao* уз апстрактне именице него конкретне, што показује човекову потребу да физичке доживљаје пресликава у духовне, али ти апстрактни спојеви помажу истраживачу у разоткривању човековог физичког доживљаја температуре.

Треће. Како примећују Рахиљина и Коптјевска-Там (2006), поређење руског и шведског језика показују како језици различито пресецају концептуални домен температуре. Тако, на пример, само је шведски језик осетљив на неутралну температуру и има посебан придев за изражавање неутралне (ни топле, ни хладне) температуре.

Показало се, такође, да у три словенска језика (руском, српском и македонском) истокоренним придевом *шeйльий* / *шoйao* / *шoйoл* није означен исти температурни ниво и да је рус. *шeйльий* далеко хладније од срп. и мак. *шoйao* / *шoйoл*.

Српски придев *млак* не постоји у руском и шведском. У руском га углавном покрива *шeйльий*, а у шведском *лјит*, али поклапање није прецизно.

Четврто. Још једном је потврђено да дистинкција која постоји у руском језику између нетактилног *жapкий* и тактилног *гopячий* не постоји у српском језику чиме је још једном доказано да ова руска дистинкција изгледа представља специфичност само тог језика.

Петто. Ово истраживање било је прилика да обратимо пажњу и на друге температурне придеве у српском језику, па смо одредили место српских придева *жарки* и *горућ* у систему српских температурних придева и њихов однос према руским придевима *жаркий* и *горячий*.

Шестто. Заинтересовали смо се за циљеве будућих истраживања које поставља Е. В. Рахилина. Посебно је занимљиво њено запажање да је у руском језику тактилна перцепција важна само за домен *врућеџ*, а да је у јапанском изгледа важна за домен *хладног*. Овај параметар и остале постојеће треба испитати на нивоу свих језика. Такође, према речима Е. В. Рахилине, требало би испитати ареалну и генетску дистрибуцију антропоцентричних температурних параметара који су изражени у језику.

Показало се, такође, да *врућ*, а не *шопшо* представља прототипични температурни придев унутар топле осе и да је он прави антоним придеву *хладан*, а да то место не заузима *шопшо*, који све више излази из температурне сфере и постаје средство за исказивање пријатног, срдачног, удобног. На то упућује и чињеница да су придев *шопшо* у српском језику и *шопшол* у македонском најфреквентнији од свих температурних придева, а таква диспропорција не би била могућа када би се њиме исказивала само температура (Драгићевић 2022).

4. Закључне напомене. Поред свих до сада побројаних теоријско-методолошких и емпиријских достигнућа Московске школе лексичке типологије, ваља на крају нагласити да овај приступ отвара перспективу за напредовање семантичких истраживања несамосталних речи, пре свега, придева и глагола, који су до сада били прилично занемарани у лексичкој семантици. Иако је лексичка типологија усмерена на компаративна истраживања, наше искуство с анализом температурних придева показало је да се методологија ове школе с пуно успеха може користити и у једнојезичким лексиколошким истраживањима.

Литература

- Брицин и др. 2009: В. М. Брицын, Е. В. Рахилина, Т. И. Резникова, Г. М. Яворская (ред.), *Концепти боль в типологическом освещении*, Киев: Видавничий Дім Дмитра Бураго.
- Драгићевић 2022: Р. Драгићевић, Семантика придева којима се означава температура у српском, македонском и руском језику, (реферат на XLVIII међународна научна конференција при Међународниот семинар за македонски јазик, литература и култура, 3–4. IX 2021, Охрид), XLVIII међународна научна конференција при Међународниот семинар за македонски јазик, литература и култура, 3–4. IX 2021, Скопје: Универзитетот „Св. Кирил и Методиј“, Уредник: проф. д-р Никола Јанкуловски, ректор на Универзитетот „Св. Кирил и Методиј“ во Скопје, 198–217.
- Коптјевска-Там и Рахилина 2006: М. Koptjevskaja-Tamm and E. V. Rakhilina, *Some like it hot: On the semantics of temperature adjectives in Russian and Swedish*, *Language Typology and Universals* 59, Issue 3, 253–269.
- Мајсак и Рахилина 2007: Т. А. Майсак и Е. В. Рахилина (ред.), *Глаголы движения в воде: Лексическая типология*. Москва: Индрик.
- Млех-Т: Московская лексико-типологическая группа: <http://lextyp.org/> (приступљено 1. 5. 2023).
- Рахилина 2010: Е. В. Рахилина, *Когнитивный анализ предметных имен: семантика и сочетаемость*, 2-е издание, Москва: Азбуковник.

- Рахилина 2015: Е. В. Рахилина (ред.), *Глаголы звуков живойных: типология метафор*, аутори: Е. В. Рахилина, Т. И. Резникова, А. С. Выренкова, Б. В. Орехов, Д. А. Рыжова, Москва: Языки славянских культур.
- Рахилина и Плунгјан 2007: Е. В. Рахилина и В. А. Плунгјан, О лексико-семантической типологии, *Глаголы движения в воде: лексическая типология*, ред. Т. А. Майсак и Е. В. Рахилина, Москва: Индрик, 9–26.
- Рахилина и Резникова 2011: Е. В. Рахилина и Т. И. Резникова, О работе Московской лексико-типологической группы, *Проблемы лексико-семантической типологии*, Вып. 1. Воронеж: Воронежский государственный университет, 126–135.
- Рахилина и Резникова 2013: Е. В. Рахилина и Т. И. Резникова, Фреймовой подход к лексической типологии, *Вопросы языкознания* 2, 2013, 3–31.

МОСКОВСКАЯ ШКОЛА ЛЕКСИЧЕСКОЙ ТИПОЛОГИИ

Резюме

Цель этой статьи является представление основных теоретико-методологических принципов Московской школы лексической типологии. В статье кратко обращено внимание на некоторые исследования этой школы на конкретном языковом материале, а также представлены выводы более раннего исследования автора этой статьи, в котором была реализована методология этой московской школы. Сегодня, когда работа с лексикологией все чаще означает выход из нее и рассмотрение лексического значения с точки зрения других социальных наук, эта теория предлагает возможность рассматривать лексикологию лексикологически, но современно и очень новаторски. Результаты наших более ранних исследований, методологически и идеологически основанных на принципах этой московской школы, показывают, что, применяя аппарат этой школы, можно сделать интересные выводы даже на материале одного языка.

Ключевые слова: Московская школа лексической типологии, лексическая типология, лексикология, фрейм, словосочетание, сербский язык, русский язык

Рајна М. Драгићевић